

kel, jeg citerer, gaar ud paa, at irsk og dansk Mejerismør var man fuldstændig sikker paa aldrig var blevet forfalsket fra Producenternes Side. Det skriver vedkommende engelske Forfatter. Derimod kunde man jo ikke garantere, at der ikke, naar det danske Smør kom i Land, eller det irske Smør kom til London, blev blandet noget i det, idet der er adskillige Forretningsmænd, der have det som en meget profitabel Næringsvej at forfalske Smørret, og en saadan Lov vil derfor kun faa sin Betydning, forudsat Landbrugsministeren kan have en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at det danske Smør ikke bliver forfalsket med andre Produkter, naar det først kommer til England. Overfor Forslaget har jeg i Betænkningen gjort et Par Bemærkninger. Den første er den, at den højtærede Landbrugsminister jo har erklæret overfor Landstinget, at vi skulle have en Revision af Margarine-loven inden næste Aar. Jeg tror, at han forudsatte, at han efter Mejeristkongressen vilde være i Stand til at udarbejde og forelægge et Forslag til en Revision af Margarine-loven. Nu anser jeg det for meget uheldigt at have to Margarine-love, en Margarine-lov angaaende Røbestoffer og en Margarine-lov af det Indhold som Margarine-loven af 1897, og jeg mener derfor, at det i og for sig vilde være heldigt at vente med den Bestemmelse, Ministeren forlanger, til næste Aar, saaledes at vi kunne faa det hele samlet i den reviderede Margarine-lov. Det modsætter Ministeren sig imidlertid og erklærer, at han maa have denne Lov, bl. a. af den Grund, at naar vore Landbrugsrepræsentanter til Efteraaret møde paa Mejeristkongressen, maa de være i Stand til at sige: Vi have en Lov om Tilsætning af Sesamolie til Margarine. Jeg mener, der kan være noget i denne Forordning, men jeg synes ikke derfor, at det er nødvendigt at gennemføre Loven i den Strenghed, som der her foreslaas. Det kan være tilstrækkeligt, at Ministeren siger: vi have Adgang dertil, men Ministeren behøver ikke at have en Lov, der træder i Kraft straks, men kun en Ret til, hvis det maatte vise sig nødvendigt — og det maa Ministeren være i Stand til at faa at vide forinden gennem vore Agenter i Tyskland —, da at udvirke en kgl. Anordning af samme Indhold som denne Lov. Saa opnaaede vi, at det, der nu bliver Sikkerhed, kun blev en Mulighed, saa stod det Ministeren aabent, og saa kunde vi lovgive endelig til Efteraaret og faa Spørgsmaalet skudt ud saaledes, at vi fik

Reglerne om Tilsætning af Røbestoffer og selve Margarine-lovens Revision gjort færdig paa samme Tid. Ministeren vil imidlertid ikke modtage det, og det er da til ingen Nytte at stille Ændringsforslag om denne Sag, men jeg havde anset det for at være ret heldigt, om Ministeren havde vist denne Indrømmelse. Margarinefabrikanterne have, som de Herrer vide, indsendt forskellige Andragender, og et af dem synes det i hvert Fald at være ret rimeligt at imødekomme. Det er nemlig det, at medens Reglerne om Tilsætning af Røbestof skal træde i Kraft for Fabrikantene 6 Maaneder efter Lovens Offentliggørelse i Lovtidenden, skulle Forhandlerne have 2 Maaneders yderligere Respit, da Forhandlerne ligge inde med en hel Del Margarine, lavet efter den gamle Maner, efter Loven, og de skulle have Ret til at sælge denne Margarine. Heller ikke denne Ændring ønsker Ministeren at modtage, og da, som sagt, selve Lovforslaget ikke kommer til at gaa til Landstinget, skal jeg ikke stille nogen Ændring paa dette Tidspunkt.

Der er endelig stillet Ændringsforslag af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe). Overfor denne Ændring vil jeg tilstaa, at jeg staar ret tvivlende. I og for sig havde jeg den største Sympati for Ændringen, der indeholder det rigtige Princip, at i det Øjeblik, der bliver paa-byrdet en Produktion visse Udgifter eller rettere sagt, der er Told paa vedkommende Produktions Raavarer, vil der være al mulig Grund til at lette den for denne Told, og saaledes ogsaa i det Øjeblik, man tvinger vedkommende Produktion til at bruge en Raavare, den ellers ikke vilde bruge. Men paa den anden Side er der imod gjort gældende af Oliefabrikantene, at dette vil skade dem i meget høj Grad, og de have 1,000 Arbejdere, medens de andre kun have 500—600 Arbejdere. Imidlertid er jeg ikke helt vis paa, at Oliefabrikantene have Ret, om de fleste producere saa meget Sesamolie, at Spørgsmaalet om Tilbagebetaling af Tolden kommer til at betyde noget som helst, og jeg skal i den Henseende gøre opmærksom paa en lille munter Ting. Der er, som bekendt, kommet et Andragende fra vore Margarinefabrikanter om at faa Toldgodtgørelse paa Sesamolie. Blandt disse er, som bekendt, Grosserer Otte Mønsted, den største. Samtidig kommer der en Protest fra Oliefabrikantene mod en saadan Toldgodtgørelse. En af de mest udmærkede og største Fabrikanter, der er interesseret i